

§ 14**Stockholms stads strategi mot våldsbejakande extremism**

Dnr 3.1.2-182/2015

Socialnämndens beslut

1. Socialnämnden godkänner för egen del förslaget till Stockholms stads strategi mot våldsbejakande extremism.
2. Ärendet lämnas till kommunstyrelsen.
3. Ärendet lämnas för kännedom till utbildningsnämnden.
4. Ärendet lämnas för kännedom till stadsdelsnämnderna.

Ärendet

Vid socialnämndens sammanträde 27 januari 2015 fick socialförvaltningen i uppdrag att utforma en strategi mot våldsbejakande extremism. Utgångspunkten för arbetet är att i en demokrati har alla rätt att uttrycka sina politiska åsikter, även sådana som kan uppfattas som obekväma. Politiska handlingar som står i strid med demokratins grundläggande spelregler kan dock aldrig accepteras. Det är därför viktigt att värna demokratin mot våldsbejakande extremism. Inom området finns en nationell samordnare med vilken staden samarbetar.

Stadens strategi formulerar stadens ansvar i fyra perspektiv; främjande, förebyggande, anhörigstöd och efterperspektiv. I strategin föreslås även nya åtgärder för att kunna hantera signaler om radikaliserings och motarbete radikaliserings. Dessutom föreslås en ansvarsfördelning mellan olika förvaltningar i staden.

Förvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat 7 maj 2015.

Förslag till beslut

Ordföranden föreslår att nämnden ska besluta enligt förvaltningens förslag.

Vice ordföranden Andrea Ström m.fl. (M) föreslår att nämnden ska besluta enligt Moderaternas förslag som innebär återremiss av ärendet.

Ledamoten Isabel Smedberg Palmqvist m.fl. (FP) föreslår att nämnden ska besluta enligt Folkpartiets förslag.

Beslutsgång

Ordföranden tar först upp förslaget att återremittera ärendet.

Nämnden beslutar utan omröstning att ärendet ska behandlas idag.

Ordföranden ställer därefter förslagen mot varandra och finner att nämnden beslutar enligt förvaltningens förslag.

Reservation

Vice ordföranden Andrea Ström m.fl. (M) reserverar sig mot nämndens beslut till förmån för sitt eget förslag enligt följande.

1. Socialnämnden återremitterar förvaltningens förslag till beslut för vidare beredning av ärendet enligt vad som anförs nedan.
2. Socialförvaltningen får i uppdrag att tillsammans med kommunstyrelsen arbeta fram ett nytt förslag till Stockholms stads strategi mot våldsbejakande extremism med hänvisning till vad som anges nedan.
3. Förslaget till strategi mot våldsbejakande extremism överlämnas sedermera till kommunstyrelsen för korrekt beredning och vidare beslut i kommunfullmäktige
4. Socialförvaltningen får i uppdrag att utreda förutsättningarna för att teckna ett strategiskt partnerskap med ideella aktörer, såsom exempelvis Fryshuset, i arbetet med unga krigsresande och våldsbejakande extremism.
5. Därutöver anförs följande:

Stockholms stad måste ha ett stadsövergripande arbete och långsiktig strategi gällande unga krigsresande och våldsbejakande extremism. Där är vi överens. Däremot är ett sådant arbete så viktigt att det måste hanteras korrekt genom fullständig beredning och beslutas av kommunfullmäktige. Socialnämnden har inget mandat att fatta beslut om en stadsövergripande strategi som ligger till grund för andra nämnders uppdrag och där en annan nämnd har en central roll. Socialnämnden ska inte heller fatta

gällande beslut i en fråga som är framtaget och hanterad av vänstermajoriteten i all hast och utan fullständig beredning. Hanteringen är under all kritik i en mycket viktig fråga för Stockholms stad.

Mot bakgrund av detta är strategin såsom den har utformats en strategi som vi moderater inte ställer oss bakom.

Vi kan aldrig acceptera att människor i Sverige, och i Stockholm, värvas till extrema grupper som begår vålds- och terrordåd, oavsett om det är religiösa grupperingar eller våldsbejakande. Alliansregeringen tog frågan på stort allvar under sin tid vid makten och inledde ett långsiktigt arbete för att stärka Sveriges förmåga att hantera de nya hoten. Alliansregeringen avsatte resurser till olika former av avhopparverksamhet från extrema organisationer och utsåg en nationell samordnare mot våldsbejakande extremism. Detta var viktiga och nödvändiga steg som nu måste följas upp med konkreta handlingar i kommunerna.

Den av vänstermajoriteten presenterade strategin behöver utvecklas och konkretiseras i hur det faktiskt ska arbetas. Det saknas också perspektiv från de olika stadsdelsförvaltningarnas erfarenheter och utmaningar. Framförallt saknar vi inom majoriteten erfarenheten från de verksamheter som under en längre tid har arbetat med problematiken. De har viktiga erfarenheter och kontaktnät som staden vinner på att värna istället för att bygga upp ett eget parallellt system.

Stockholms stad måste bemöta frågan om våldsbejakande extremism ur ett helhetsperspektiv, där förebyggande och tidiga insatser är avgörande men också stöd och kunskap till näromgivningen. När ungdomarna väl har rest utomlands är vi för sent ute.

Det förebyggande arbetet bland ungdomar är på många sätt avgörande. Kunskap om vad som lockar ungdomarna att resa eller engagera sig i våldsbejakande grupper är här en maktfaktor. Det är genom att bygga upp positiva alternativ till engagemang och ungdomarnas eget förtroende som vi kan minska dragningskraften till våldsbejakande miljöer. Här har den frivilliga sektorn, civilsamhället och ungdomarnas närmiljöer en viktig roll. Det uppsökande arbetet är i det sammanhanget synnerligen viktigt. Genom ett relationsskapande fältarbete med representativa förebilder i riskmiljöer som har god lokal kännedom identifierar vi unga ledare som övriga vuxensamhället

ofta gett upp på eller missat. Det är samtidigt viktigt att vi inte stigmatiserar utmaningarna till en specifik grupp eller område, vilket kan stärka dragningskraften bland ungdomarna än mer utan att arbetet riktar sig mot alla unga i riskmiljöer.

Vi moderater vill därför trycka än mer på insatser som ökar kunskapen och förståelsen omkring frågan bland alla vuxna som kan möta ungdomarna i sin vardag. Det är viktigt att se till bredden av problematiken - det är inte alltid ungdomar som av olika skäl utmärker sig som är de mest riskutsatta. Det är därför lika viktigt att verka för ökad kunskap och förståelse bland stadens medarbetare som de vuxna som under fritiden möter ungdomar som kan riskera att rekryteras. Genom att öka deras kunskap och insikter kring unga som befinner sig i våldsbejakande miljöer ökar vi möjligheten att bryta en negativ tankespiral bland unga och motverka att fler rekryteras. Här är ungdomarnas fritid och närmiljö av största vikt.

För de ungdomar som av olika skäl har rekryterats eller hamnat i våldsbejakande och/eller extrema miljöer måste Stockholms stad ha ett tydligt och effektivt arbete för att motivera och snabbt kunna hjälpa ungdomarna till att lämna dessa. Detta arbete måste bygga på individuella planer och vara långsiktiga. Det är bara genom snabbt agerande som vi kan fånga upp och hjälpa ungdomarna innan det blir för sent. Lika väl är det viktigt att ge tydligt och konkret stöd till familj och omgivning som visar oro för en ungdom. Det måste finnas tydliga och tillgängliga kanaler dit man kan vända sig för stöd och råd.

Majoriteten av Stockholms stads arbete för att motverka alla former av våldsbejakande extremism är ökad kunskap och förståelse för olika kulturer, religioner och bakgrunder. Det är inte alltid en rent religiös fråga eller att ställa det ena mot det andra. För att kunna arbeta förebyggande och minska konflikter är kunskap ett av de starkaste verktygen att tillgå. Genom att stärka ungdomars insikt och förståelse kan vi minska risken att ungdomar rekryteras till konfliktområden där olika åsikter ställs mot varandra.

För de unga som har rest iväg och återkommit till Sverige måste först och främst den svenska rättsstaten agera i kombination med rätt stöd utifrån individens behov. Vilka åtgärder som krävs beror på hur situationen ser ut kring varje person. Däremot ställer vi oss inte bakom att som vänstermajoriteten föreslår ge dem belöning i form av förtur och privilegier inom bostads- och

arbetsmarknaden eller andra insatser - det är inte en lösning på de utmaningar vi ser eller att förebygga att fler unga rekryteras. Snarare är det att ge dem ytterligare en motivering till att krigsresande lönar sig

Frivilligverksamheter som Fryshuset har lång erfarenhet och kompetens inom frågor som berör krigsresande och våldsbejakande extremism. Det är genom att ingå ett partnerskap med Fryshuset, samt liknande aktörer, som Stockholms stad ges bästa möjliga utgångsläge att möta den allt mer allvarliga situation vi ser i Stockholms stad och i Sverige.

Myndighetsutövning är inte en ensam lösning utan en samverkan mellan olika aktörer och insatser i vårt samhälle är avgörande. För många ungdomar som är i riskzonen att rekryteras eller vill lämna våldsbejakande grupper kan aktörer som inte regleras av myndighetsregler ha en annan förtroendeställning, vilket kan underlätta möjligheterna att nå och hjälpa ungdomarna.

Reservation

Ledamoten Isabel Smedberg Palmqvist m.fl. (FP) reserverar sig mot nämndens beslut till förmån för sitt eget förslag enligt följande.

1. Socialnämnden ger förvaltningen i uppdrag att återkomma med reviderat förslag till strategi med beaktande av vad som nedan sägs.
2. Därutöver anføres följande.

I Syrien och norra Irak bedriver den så kallade Islamiska staten (IS, även kallad Isis eller Daesh) ett barbariskt krig med syfte att utplåna eller förslava bland andra de kurdiska, assyriska och jezidiska minoriteterna i regionen. Civilbefolkningen utrotas eller fördrivs. Kvinnor från dessa minoriteter hålls som sexslavar. Tillfångatagna soldater bränns ihjäl levande. Det finns bara ett namn för vad som pågår, nämligen folkmord.

Folkmord är ett ohyggligt brott som hotar freden, säkerheten och välståndet i världen. Det åligger alla civiliserade nationer att verka för att förhindra det, och att lagföra dem som begår det. Det är ett av de mest allvarliga brotten och det har en särställning inom folkrätten (prop. 2013/14:146). Denna särställning tar sig uttryck i att folkmord är ett av ytterst få brott där det råder universaljurisdiktion, dvs. att brottet kan lagföras av svensk domstol oavsett var någonstans det begås.

Detta synsätt, som bygger på Sveriges folkrättsliga åtaganden, måste vara vägledande i hur man bemöter personer som rest till Syrien och Irak för att strida för IS. Dessa personer måste i första hand lagföras för eventuell brottslighet. Detta gäller även om de försöker ta sig ur de miljöer där de tidigare befunnit sig. Ånger ger inte immunitet.

Tyvärr kan vi inte finna att den föreslagna strategin är förenlig med detta synsätt. Förvaltningen talar om det så kallade ”efterperspektivet”, som inkluderar stödinsatser, råd, hälsoinsatser och försörjning. Ingenstans står det om det straffrättsliga ansvaret för de handlingar som begåtts. Man får närmast intrycket av att personer kan åka iväg, delta i ohyggliga handlingar som är brottsliga enligt svensk rätt, och sedan komma tillbaka utan att detta får några konsekvenser.

Vi vill betona att vi naturligtvis inte vänder oss emot insatser för att hjälpa personer som fastnat i våldsbejakande miljöer till en ordnad livsföring på rätt sida lagen. Det rehabiliterande perspektiv som präglar svensk kriminalvård ger också goda möjligheter att utföra sådana insatser i samband med att personen ifråga avtjänar straff för eventuell brottslighet. Flera av de stödåtgärder förvaltningen nämner torde vara relevanta för personer som vill lämna våldsbejakande miljöer. Behovet av sådana åtgärder får dock inte leda till att vi relativiserar eller ignorerar de handlingar som dessa personer i vissa fall begår.

Ersättaryttrande

Ersättaren Stina Bengtsson (C) hänvisar till Folkpartiets förslag.